

Til §§ 1—4.

De pågældende bestemmelser svarer til de tilsvarende bestemmelser i den gældende sygehuslov.

Til § 5.

Den i den gældende sygehuslovs § 5 indeholdte bestemmelse om, at ethvert sygehus skal have et regulativ vedrørende dets administrative ordning, er udeladt. Det er herved taget i betragtning, at regulativer vedrørende sygehusenes administrative ordning i almindelighed i en del tilfælde ikke findes, og at de i andre tilfælde er forældede. Medens der ved indenrigsministeriets foranstaltning er udarbejdet et normaltakstregulativ, som gennemgående er lagt til grund for de enkelte sygehuses takstregulativer, og medens lønningsvedtægterne udarbejdes og godkendes efter ensartede principper, vil det ikke være muligt på tilfredsstillende måde at udforme et normalregulativ vedrørende den administrative ordning på grund af de store forskelligheder i de enkelte sygehuses tilhørsforhold og deraf følgende forskelligheder i de administrative forhold.

Kravet om godkendelse af sådanne regulativer er derfor frafaldet, og der vil i fremtiden kun være pligt til at indsende sådanne for sygehusene fastsatte regulativer til underretning for indenrigs- og boligministeriet.

Løvrigt er bestemmelsen uændret.

Til §§ 6—7.

De pågældende bestemmelser svarer til de tilsvarende bestemmelser i den gældende sygehuslov.

Til § 8.

Efter de gældende bestemmelser i sygehuslovens § 8 ydes der tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til nedbringelse af kommunernes udgifter til sygehusvæsenet. Tilskudet ydes dels som tilskud pr. indbygger og dels som tilskud pr. sygedag. Som følge af den almindelige prisstigning, der også har givet sig udslag i stigning i kommunernes sygehusudgifter, har det i de seneste år været nødvendigt ved særlige love at forhøje tilskudssatserne i overensstemmelse med udgiftsstigningen. Ved disse tilskudsforhøjelser har man fastsat det samlede tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til nedbringelse af kommunernes udgifter til sygehusvæsenet til ca. halvdelen af kommunernes samlede tilskudsberettigede nettoudgifter i det senest foreliggende regnskabsår. Det således beregnede tilskudsbeløb er såvidt muligt blevet fordelt ligeligt på indbyggertilskud og sygedagstilskud og kommet den enkelte kommune til gode i forhold til vedkom-

mende kommunes indbyggertal ved sidste almindelige folketælling og tilskudsberettigede sygedage i det senest foreliggende regnskabsår.

I overensstemmelse med sygehusrådets derom afgivne indstilling foreslås det i nærværende forslag, at de gennem de seneste år fulgte retningslinier vedrørende beregningen af sygehustilskudet lovfæstes i sygehusloven, således at man undgår de gentagne lovreguleringer af tilskudssatserne. For kommunerne indebærer nyordningen den fordel, at de har kendskab til størrelsen af sygehustilskudet for det kommende finansår allerede ved behandlingen af kommunens budget for det pågældende finansår, idet det ifølge lovforslagets § 11 påhviler indenrigs- og boligministeren inden den 1. februar at meddele den enkelte kommune størrelsen af det sygehustilskud, der tilkommer kommunen.

Da den fælleskommunale udligningsfond ved det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat m. m. foreslås ophævet, foreslås det i nærværende lovforslag, at tilskudet til nedbringelse af kommunernes sygehusudgifter fremtidig overtages af statskassen. Som led i den ved det fremsatte lovkompleks tilsigtede omlægning og forenkling af byrdefordelingen mellem stat og kommuner foreslås endvidere, at det samlede tilskud til nedbringelse af kommunernes sygehusudgifter, der som anført hidtil har udgjort ca. halvdelen af kommunernes samlede tilskudsberettigede nettoudgifter, for fremtiden forhøjes til 60 pct. af nettoudgifterne opgjort på den i lovforslagets § 9 foreskrevne måde.

Medens det samlede sygehustilskud som ovenfor anført efter den gældende lov fordeles mellem de enkelte kommuner efter antallet af indbyggere og sygedage, foreslås det i lovforslaget, at tilskudet alene fordeles efter antallet af tilskudsberettigede sygedage opgjort på den i § 10 angivne måde. Den foreslåede ændring i grundlaget for sygehustilskudets fordeling mellem de enkelte kommuner er motiveret med, at en fordeling af sygehustilskudet alene efter sygedage i højere grad end den nuværende fordeling efter sygedage og indbyggertal vil sikre den enkelte kommune en i forhold til vedkommende kommunes sygehusudgifter svarende forholdsmæssig andel i det samlede tilskud til det kommunale sygehusvæsen.

Efter den nuværende ordning kan tilskudet til de enkelte kommuner ikke overstige 75 pct. af kommunens samlede udgifter til sygehusdriften eksklusiv forrentning og afskrivning med fradrag af driftsindtægterne. Ved beregningen af driftsindtægterne ansættes indtægter for kur og pleje af indlagte patienter i denne forbindelse for alle syge-